

Výkon rozhodnutí

Před nařízením výkonu rozhodnutí se soud zabývá tím, zda exekuční titul je z hledisek zakotvených v příslušných právních předpisech vykonatelný, a to nejen po stránce formální, ale i po stránce obsahové (materiální). Vykonatelnost - v jednotě obou jejích stránek - lze tudíž ztotožnit s vlastností exekučního titulu, která ho činí způsobilým k nucenému uskutečnění cestou výkonu rozhodnutí (exekuce). Z hlediska materiálního je rozhodnutí (ať soudní nebo jiný exekuční titul podle § 274 o.s.ř.) vykonatelné jen tehdy, jestliže obsahuje přesnou individualizaci oprávněného a povinného, přesné vymezení práv a povinností k plnění, přesný rozsah a obsah plnění a rovněž lhůtu, v níž má být povinnost splněna (lhůtu k plnění), nevyplývá-li z obecně závazného právního předpisu. Exekuční tituly podle § 274 o.s.ř. musí obsahovat náležitosti, které stanoví příslušný právní předpis, podle něhož bylo takové rozhodnutí vydáno. Pokud exekuční titul tyto náležitosti nemá, nemůže být podkladem pro soudní výkon rozhodnutí.

(Usnesení Nejvyššího soudu České republiky sp.zn. 20 Cdo 251/2001, ze dne 11.4.2002)

Nejvyšší soud České republiky rozhodl ve věci výkonu rozhodnutí oprávněné Č. T., a. s., proti povinné T. D., pro 75.322,20 Kč, prodejem movitých věcí povinné, vedené u Okresního soudu v Ústí nad Labem pod sp. zn. E 850/97, o dovolání oprávněné proti usnesení Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 6. 11. 1998, č.j. 12 Co 743/98-13, tak, že zrušil usnesení Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 6. 11. 1998, č.j. 12 Co 743/98-13, a věc vrátil krajskému soudu k dalšímu řízení.

Z odůvodnění :

Krajský soud v Ústí nad Labem ve výroku označeným rozhodnutím změnil usnesení ze dne 15. 10. 1997, č.j. E 850/97-5, kterým Okresní soud v Ústí nad Labem nařídil podle „vykonatelného rozhodnutí MH ČR ČTÚ v Ú. n. L. ze dne 12. 9. 1996, č.j. 92024/96-635.2“ k uspokojení pohledávky oprávněné ve výši 75.322,20- Kč a pro náklady výkonu rozhodnutí ve výši 1.506,- Kč výkon rozhodnutí prodejem movitých věcí povinné, tak, že návrh na nařízení výkonu rozhodnutí zamítl; současně rozhodl o nákladech řízení před soudy obou stupňů. Odvolací soud - s odkazem na § 251 zákona č. [99/1963](#) Sb., občanského soudního řádu ve znění pozdějších předpisů (dále též jen „o.s.ř.“) - vyšel z obecného závěru, podle něhož rozhodnutí orgánu státní správy může být titulem pro soudní výkon rozhodnutí jen tehdy, jestliže (vedle dalších náležitostí) obsahuje přesně stanovenou lhůtu k plnění. Protože rozhodnutí, jehož výkon oprávněná navrhla, ukládá povinné zaplatit vyčíslenou částku, aniž stanovilo lhůtu k plnění, tedy lhůtu, „ve které má povinná splnit svůj závazek,“ není splněn základní předpoklad pro nařízení výkonu rozhodnutí.

Usnesení odvolacího soudu napadla oprávněná (za níž jednal zaměstnanec disponující právníckým vzděláním) včasným dovoláním, které opřela o důvody uvedené v ustanovení § 241 odst. 3 písm. a/ (v řízení došlo k vadám uvedeným v § 237) a písm. d/ o.s.ř. (rozhodnutí spočívá na nesprávném právním posouzení věci). V tom, že nebyla až do doručení rozhodnutí odvolacího soudu vyrozuměna o odvolání, jímž usnesení soudu prvního stupně povinná napadla (a tím o tom, že „běží řízení o odvolání“), spatřuje nesprávný postup soudu, kterým jí byla odňata možnost jednat před soudem (§

237 odst. 1 písm. f/ o.s.ř.). Odvolacímu soudu dále vytýká, že překročil svá oprávnění, jestliže popřel správnost doložek právní moci a vykonatelnosti, jimiž písemné vyhotovení podkladového rozhodnutí opatřil k tomu kompetentní správní orgán. V této souvislosti odkázala na stanovisko Nejvyššího soudu ČSR z 18. 2. 1981, Cpj 159/79, uveřejněné ve Sbírce soudních rozhodnutí a stanovisek 9-10/1981 pod č. 21 (dále jen „stanovisko Cpj 159/79“), podle něhož soud při nařizování výkonu rozhodnutí nezkontroluje správnost doložky vykonatelnosti rozhodnutí vydaných jinými orgány, ale jen to, zda byla vydána orgánem k tomu oprávněným. Rozhodnutí, jehož výkon navrhla (tj. rozhodnutí správního orgánu týkající se nezaplacených úhrad za užívání telefonní účastnické stanice), je podle dovolatelky vykonatelné, přestože jeho výrok neurčuje lhůtu k plnění vymáhané částky; lhůta pro zaplacení úhrad za užívání telefonní stanice totiž vyplývá z ustanovení § 31 odst. 10 vyhlášky č. [108/1982](#) Sb., kterou se vydává Telefonní řád, ve znění vyhlášky č. [40/1988](#) Sb. (dále jen „vyhláška č. [108/1982](#) Sb.“), tedy přímo z právního předpisu. Okolnost, že oprávněná již nevymáhá neuhrazené poplatky na základě výkazu dlužných telekomunikačních poplatků, nic nemění na tom, že lhůta, v níž je povinen telefonní účastník uhradit dlužné částky, je určena právním předpisem (zde odkazuje dovolatelka na rozsudek Nejvyššího soudu ČSR ze dne 30. 11. 1988, sp. zn. 1 Cz 86/88). Z uvedených důvodů navrhla, aby dovolací soud napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil odvolacímu soudu k dalšímu řízení.

Nejvyšší soud věc projednal podle občanského soudního řádu ve znění účinném do 31. 12. 2000 (srov. část dvanáctou, hlavu I, bod 17. zákona č. [30/2000](#) Sb., kterým se mění zákon č. [99/1963](#) Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony).

Dovolání je přípustné (§ 238a odst. 1 písm. 1/ o.s.ř.) a důvodné.

Z úřední povinnosti posuzuje dovolací soud vady vyjmenované v ustanovení § 237 odst. 1 o.s.ř. (tzv. zmatečnosti) a - je-li dovolání přípustné - jiné vady řízení, pokud mohly mít za následek nesprávné rozhodnutí ve věci (§ 242 odst. 3 věta druhá o.s.ř.). Protože vady uvedené v ustanovení § 237 odst. 1 písm. a/ až e/ a g/ o.s.ř., popř. jiné (než v § 237 odst. 1 uvedené) vady řízení dovolatelka nenamítá a z obsahu spisu se nepodávají, zabýval se dovolací soud tím, zda okolnost, že oprávněné nebyl doručen opis odvolání, jímž povinná napadla usnesení soudu prvního stupně, představuje ve smyslu § 237 odst. 1 písm. f/ o.s.ř. odnětí možnosti jednat před soudem.

Ustanovení § 237 odst. 1 písm. f/ o.s.ř. zmatečnost řízení spojuje s tím, že účastníku řízení byla v průběhu řízení nesprávným postupem soudu odňata možnost jednat před soudem.

Odnětím možnosti jednat před soudem se rozumí takový postup soudu, jímž znemožnil účastníku řízení realizaci těch procesních práv, která mu zákon přiznává. O vadu ve smyslu § 237 odst. 1 písm. f/ o.s.ř. jde přitom jen tehdy, jestliže šlo o postup nesprávný (uvažováno z hlediska zachování postupu soudu určeného zákonem nebo dalšími obecně závaznými právními předpisy) a jestliže se postup soudu projevil v průběhu řízení, a nikoliv při vlastním rozhodování soudu (srov. usnesení Nejvyššího soudu ze dne 27. 6. 1996, sp. zn. 2 Cdon 539/96, uveřejněné ve Sbírce soudních rozhodnutí a stanovisek 4/1998 pod č. 27, usnesení Nejvyššího soudu ze dne 30. 10. 1997, sp. zn. 2 Cdon 953/96, uveřejněné ve Sbírce soudních rozhodnutí a stanovisek 6/1998 pod č. 49).

Podle ustanovení § 210 odst. 1 o.s.ř., nejde-li o případ uvedený v § 209, doručí předseda senátu

odvolání, které směřuje proti rozsudku, ostatním účastníkům. Citované ustanovení ani jiné ustanovení občanského soudního řádu (nebo jiného obecně závazného právního předpisu) neukládá soudu doručovat ostatním účastníkům opisy odvolání směřujícího proti usnesení soudu prvního stupně (srov. usnesení Nejvyššího soudu ze dne 27. 8. 1998, sp. zn. 20 Cdo 1569/98, uveřejněné v časopise Soudní judikatura 21/1998 pod č. 156). Protože postup soudu nebyl nesprávný (soud prvního stupně ani soud odvolací opis odvolání povinné proti usnesení o nařízení výkonu rozhodnutí nemusel oprávněné doručovat), řízení vadou namítanou dovolatelkou postiženo není.

Při vázanosti uplatněným dovolacím důvodem podle § 241 odst. 3 písm. d/ o.s.ř. včetně jeho obsahového vymezení (§ 242 odst. 3 věta první o.s.ř.) se přezkum dovolacího soudu soustřeďuje k posouzení toho, zda byl odvolací soud oprávněn zkoumat správnost potvrzení o vykonatelnosti, jímž opatřil podkladové rozhodnutí orgán státní správy, a zda je správný jeho závěr, že rozhodnutí, jehož výkon oprávněná navrhla (exekuční titul), není z důvodu absence lhůty k plnění vykonatelné.

Právní posouzení věci je obecně nesprávné, jestliže odvolací soud posoudil věc podle právní normy, jež na zjištěný skutkový stav nedopadá, nebo právní normu, sice správně určenou, nesprávně vyložil, popřípadě ji na daný skutkový stav nesprávně aplikoval.

Podle ustanovení § 251 o.s.ř., nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá vykonatelné rozhodnutí, může oprávněný podat návrh na soudní výkon rozhodnutí.

V občanském soudním řízení se vykonávají nejen rozhodnutí, která vydaly soudy v občanském soudním řízení, ale i exekuční tituly uvedené v § 274 o.s.ř.; na jejich výkon se užije ustanovení § 251 až 271 o.s.ř.

V projednávaném případě byl navržen výkon rozhodnutí Ministerstva hospodářství - Českého telekomunikačního úřadu, odboru pro oblast severočeskou, ze dne 12. 9. 1996, č.j. 92024/96-635.2, ukládajícího povinné zaplatit oprávněné částku 75.322,20 Kč „za užívání telefonní stanice“, jejíž výše oprávněná doložila „nezaplacenými účty telefonních poplatků za období 11/93-12/93, 01/94-12/94, 01/95-12/95 a 03/96“. Potvrzením, že dne 29. 10. 1996 se rozhodnutí stalo vykonatelným, opatřil jeho písemné vyhotovení orgán, který je vydal. Není pochyb o tom, že vykonávané rozhodnutí je podřaditelné pod ustanovení § 274 písm. f/ o.s.ř. (rozhodnutí orgánů státní správy a územní samosprávy včetně platebních výměrů, výkazů nedoplatků ve věcech daní a poplatků, jakož i smírů schválených těmito orgány).

Podle ustanovení § 275 o.s.ř. potvrzením o vykonatelnosti opatří rozhodnutí, popřípadě výkazy nedoplatků ten orgán, který je vydal, u smírů a dohod pak ten orgán, který je schválil (odstavec 1/). Soud je však vždy oprávněn před nařízením výkonu rozhodnutí přezkoumávat správnost potvrzení o vykonatelnosti všech titulů pro výkon rozhodnutí (odstavec 2/).

Citované ustanovení § 275 odst. 2 o.s.ř., jež se součástí občanského soudního řádu stalo účinností zákona č. [519/1991](#) Sb., kterým se mění a doplňuje občanský soudní řád a notářský řád (tj. dnem 1. 1. 1992), odstranilo pochybnosti o tom, zda a co je soud při nařizování výkonu exekučních titulů uvedených v § 274 o.s.ř. oprávněn přezkoumávat. Zatímco před novelizací zákonem č. [519/1991](#) Sb.

vycházela při nedostatku pozitivní úpravy dané otázky soudní praxe z toho, že „soud při nařizování výkonu rozhodnutí nezkontroluje správnost doložky vykonatelnosti rozhodnutí vydaných jinými orgány, ale jen to, zda byla vydána orgánem k tomu oprávněným“ (viz. stanovisko Cpj 159/79, A, bod 4 str. 502 /164/), vyplývá od 1. 1. 1992 oprávnění soudu před nařízením výkonu rozhodnutí přezkoumat i správnost potvrzení o jeho vykonatelnosti přímo ze zákona. V tomto směru tedy argumentu dovolatelky přisvědčit nelze.

Dovolací soud se však neztotožňuje se závěrem odvolacího soudu, že podkladové rozhodnutí - neobsahuje-li lhůtu k plnění ve vztahu k celkové dlužné částce - není vykonatelné.

Předpokladem pro nařízení výkonu rozhodnutí je exekuční titul jako podklad tohoto výkonu, jímž se rozumí rozhodnutí (popř. listina) vydané k tomu oprávněným orgánem, které má předepsanou formu a obsah a které ukládá určitému subjektu povinnost něco plnit (§ 251, § 274 o.s.ř.). Před nařízením výkonu rozhodnutí se soud zabývá tím, zda exekuční titul je z hledisek zakotvených v příslušných právních předpisech vykonatelný, a to nejen po stránce formální, ale i po stránce obsahové (materiální). Vykonatelnost - v jednotě obou jejích stránek - lze tudíž ztotožnit s vlastností exekučního titulu, která ho činí způsobilým k nucenému uskutečnění cestou výkonu rozhodnutí (exekuce).

Soudní praxe je jednotná v tom, že z hlediska materiálního je rozhodnutí (ať soudní nebo jiný exekuční titul podle § 274 o.s.ř.) vykonatelné jen tehdy, jestliže obsahuje přesnou individualizaci oprávněného a povinného, přesné vymezení práv a povinností k plnění, přesný rozsah a obsah plnění a rovněž lhůtu, v níž má být povinnost splněna (lhůtu k plnění), nevyplývá-li z obecně závazného právního předpisu. Exekuční tituly podle § 274 o.s.ř. musí obsahovat náležitosti, které stanoví příslušný právní předpis, podle něhož bylo takové rozhodnutí vydáno. Pokud exekuční titul tyto náležitosti nemá, nemůže být podkladem pro soudní výkon rozhodnutí.

Podle ustanovení § 31 odst. 10 vyhlášky č. [108/1982](#) Sb. (která byla zrušena s účinností od 19. 7. 2000 vyhláškou č. [203/2000](#) Sb.) úhrady podle předchozích odstavců (tedy i za užívání telefonní účastnické stanice) zaplatí účastník do sedmi dnů po doručení účtu (věta první); dlužné úhrady je účastník povinen zaplatit bez vydání zvláštního rozhodnutí (věta třetí).

I když v projednávaném případě není exekučním titulem výkaz nedoplatků (srov. usnesení Městského soudu v Praze ze dne 2. 6. 1977, sp. zn. 18 Co 720/76, uveřejněné ve Sbírce soudních rozhodnutí a stanovisek, ročník 1978, pod č. 40), nýbrž rozhodnutí správního orgánu, stále platí, že lhůta ke splnění povinnosti vyplývá přímo z ustanovení § 31 odst. 10 věty první vyhlášky č. [108/1982](#) Sb.; v rozhodnutí - přestože jinak je ve smyslu § 47 odst. 2 zákona č. [71/1967](#) Sb., o správním řízení /správní řád/ jeho náležitosti - ji proto není v tomto případě třeba určovat. Odkaz odvolacího soudu na usnesení Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 12. 12. 1972, sp. zn. 6 Co 737/72, uveřejněné ve Sbírce soudních rozhodnutí a stanovisek, ročník 1973, pod č. 78, není přílehlavý, neboť v uvedené věci nešlo o případ, kdy lhůta ke splnění povinnosti (vyklidit byt) vyplývala z obecně závazného právního předpisu.

Protože dovoláním napadené usnesení není z hlediska uplatněného dovolacího důvodu správné, Nejvyšší soud je zrušil a věc vrátil odvolacímu soudu k dalšímu řízení (§ 243b odst. 1 část věty za

středníkem, odst. 2, věta první o.s.ř.).

© EPRAVO.CZ - Sbírka zákonů, judikatura, právo | www.epravo.cz

Další články:

- [Majetková podstata \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Náhrada škody \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Odpovědnost státu za újmu \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Předběžné opatření](#)
- [Valná hromada \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Pracovní doba](#)
- [Exekuce](#)
- [Důkazní břemeno](#)
- [Dokazování, neúčinnost právního jednání](#)
- [Katastr nemovitostí](#)
- [Náhrada za ztrátu na výdělku \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)